

Radom, dnia 30 stycznia 2024 roku

GKN-III.6821.51.2023

DECYZJA

Na podstawie art.1 ust. 1 i 2, art.3 i art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 140), art.104 i art.107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 roku poz. 775) oraz po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Pionki z dnia 23 października 2023 znak: GPO.6822.12.2023

Starosta Radomski odmawia uznania za mienie gromadzkie

nieruchomości, położonej w obrębie geodezyjnym Krasna Dąbrowa, gmina Pionki, powiat radomski, województwo mazowieckie, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 88 o powierzchni 1.0427 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 23 października 2023 znak: GPO.6822.12.2023 Wójt Gminy Pionki zwrócił się do tutejszego Starostwa o ustalenie w drodze decyzji administracyjnej, w oparciu o art. 1 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, iż nieruchomość gruntowa położona w obrębie Krasna Dąbrowa gmina Pionki, oznaczona w ewidencji gruntów jako działka nr 88 o pow. 1.0427 ha, stanowi mienie gromadzkie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2022 roku poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Mając powyższe na względzie, istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był zatem jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość ta należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich

rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09)

W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Mając na względzie powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy jej wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazana na cele publiczne lub społeczne i stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomość ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia stanu prawnego działek przed 1963 rokiem oraz wyjaśnienia daty ich wyodrębnienia, wykorzystując zgodnie z art. 75 KPA dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty wytworzone przed i po 1963 roku.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem 214/9/6/62 wynika, iż na czas ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Krasna Dąbrowa, gromady Januszno, pow. Kozienice, wojew. Kielce, w 1958 roku, przedmiotowa nieruchomość była w posiadaniu osób fizycznych – dzierżawa.

Zgodnie z wydanym zaświadczeniem z dnia 13 grudnia 2023 roku znak: GKN-IV.6621.2.1328.2023, wydanym z upoważnienia Starosty Radoskiego, działka nr 88, obręb Krasna Dąbrowa, gmina Pionki:

- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, według stanu na dzień 17.11.1961 roku do 1964 roku, zapisana była na rzecz osób fizycznych- władający;
- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, w latach 1964 do 1976 roku, zapisana była na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi - władający;
- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, w latach 1976 do 1992 roku, zapisana była na rzecz Skarb Państwa - Państwowy Fundusz Ziemi- właściciel;
- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, w latach 1992 do 15.07.2006 roku, zapisana była na rzecz Rady Gminnej Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych – posiadacz samoistny;
- zgodnie z zapisami operatu ewidencji gruntów i budynków, w latach 16.07.2006 roku do chwili obecnej, zapisana była na rzecz Wspólnota Gruntowa wsi Krasna Dąbrowa- posiadacz samoistny.

Wójt Gminy Pionki we wniosku z dnia 23 października 2023 roku znak: GPO.6822.12.2023 wskazał, iż działka, objęta niniejszym wnioskiem stanowi niezabudowany grunt, który faktycznie użytkowany jest jako boisko, a także miejsce spotkań mieszkańców, imprez kulturalnych i festynów. Jako podmiot ewidencyjny w rejestrze gruntów widnieje Wspólnota Gruntowa wsi Krasna Dąbrowa, jako posiadacz samoistny.

Jak podaje Wójt Gminy Pionki, przedmiotowy teren należał do gromady Krasna Dąbrowa, wykazanej w Rozporządzeniu Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku, o podziale obszaru gmin wiejskich w powiatach: częstochowskim, koneckim, kozienickim,

miechowskim, opoczyńskim, radomskim i zawierciańskim, w województwie kieleckim, na gromady (Dziennik Urzędowy Woj. Kieleckiego nr 29 z 1933 r.).

Z relacji mieszkańców miejscowości Krasna Dąbrowa, zamieszkujących w niej od lat 40-tych XX wieku wynika, że działka będąca przedmiotem niniejszego wniosku „od kiedy sięgają pamięcią” stanowiła mienie wspólne gromady Krasna Dąbrowa. W okresie I Wojny Światowej zatrzymywało się tam wojsko, by napoić swoje konie. Na tym terenie planowana była również budowa szkoły, jednak z uwagi na fakt, że powstała w sąsiedniej miejscowości, grunt użytkowany był jako powszechnie dostępne boisko i miejsce spotkań mieszkańców. Następnie w latach 60-tych teren był wykorzystywany rolniczo przez osoby fizyczne na podstawie umowy dzierżawy zawartej z ówczesnymi władzami, po czym od około lat 70-tych z wniosku Ludowego Zespołu Sportowego w Krasnej grunt odzyskał swoją pierwotną funkcję boiska i miejsca spotkań mieszkańców, którą spełnia do dziś. Po zniesieniu gromad, a przed dniem 5 lipca 1963 roku, przedmiotowy grunt nadal stanowił dobro wspólne i do dnia dzisiejszego działka jest tak traktowana przez mieszkańców wsi. Nigdy nie powołano też oraz nigdy nie zebrano grupy ludzi, która miałaby tym gruntem rozporządzać. Powyższe potwierdzają również, załączone do wniosku, oświadczenia świadków.

Zgodnie z art. 8 ust.1, w związku z art.1 ust. 2 i 3, ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie należy do zadań starosty. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli na dzień 5 lipca 1963 roku i trwający nadal.

Materiał dowodowy dokumentujący przedmiotową sprawę nie potwierdza, iż działka objęta przedmiotowym wnioskiem, stanowiła mienie gromadzkie przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, a przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie wykorzystywana wspólnie przez mieszkańców. Na czas wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, była we władaniu osób fizycznych, nie była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Stan prawny nieruchomości nie odpowiada zatem charakterystyce majątku gromadzkiego. Starosta Radomski obowiązany był orzec o odmowie uznania za mienie gromadzkie.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Wojewody Mazowieckiego, za pośrednictwem Starosty Radomskiego, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Pionki
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy*
2. Sołtys sołectwa Krasna Dąbrowa
Pan Łukasz Mścichecki
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty – zgodny ze statutem sołectwa*
3. a/a – GKN-III.6821.51.2023
*z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14 dni oraz zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu*

Z up. STAROSTY

mgr Ewa Taborek
KIEROWNIK REFERATU

OGOSPODAROWANIE WSPÓLNOT GRUNTOWYCH

GŁÓWNY SPECJALISTA

mgr Anna Wojciechowska

Podano do publicznej
wiadomości w terminie
od dnia 30.01.2024r.
do dnia